SN-FLICKAN

SN-flickan i dag heter **Christina** Frohm och hon är hemmahörande i Gnesta och nybliven studentska. 19-åriga Christinas stora intresse är musik, särskilt folkmusik — trots sin ungdom bär hon redan hederstiteln riksspelman. Hon har fint musikaliskt påbrå — hennes morfar **Albert Gustafsson,** Hildesborg, var en känd spelman och hennes morbror är den i hela Sörmland välbekante "Barrskogs-Nisse", **Nisse Gustafsson.**

Christina var bara 11 år när hon började spela fiol i folkskolans fjärde klass, där hennes lärarinna, **Margareta Larsson,** också i fortsättningen blev hennes handledare i fiolspelning. Som 13-åring kom hon med i Gnesta musiksällskap och i Daga spelmanslag började hon spela 1961 efter att tidigare ha debuterat i spelmansrörelsen i läns- och rikssammanhang. Vid riksspelstämman i fjol i Mora blev hon riksspelman. Christina försöker leta rätt på gamla låtar från bygden. När hon häromdagen med sin fiol underhöll ett 100-tal damer från Stockholms och Gotlands läns kooperativa kvinnodistrikt vid en kamratträff i Gnesta Elektron, presenterade och kommenterade hon bl. a. "Vals från Gnesta", upptecknad av den gamle spelmannen **August Holtz** från Björnlunda, som i slutet av förra seklet brukade spela på logdanser och andra tillställningar i bygden.

När gillesdamerna efter underhållningen i Elektron gjorde en rundtur i Gnesta följde Christina med och vid en anhalt på gnestahöjden ryckte hon utan krusidulller in som guide och berättade spontant och entusiastiskt om sin hembygd, om de båda kyrkorna och om ortens första industri, Gnesta tändsticksfabrik.

Ett vackert minne har Christina från årets riksspelmansstämma, som pågick tre dagar i Luleå och tre dagar i Kiruna med deltagande av 1.000 spelmän och dansare från hela landet. Man for med extratåg från Stockholm och spelade på sina felor non stop från Stockholm till Bollnäs. En säregen upplevelse var utdelningen av Zorn-medaljen på Luossavara, medan midnattssolen lyste.

Och på hemresan gick man av tåget vid de stora stationerna och spelade och dansade på perrongerna. Det råder ingen tvekan om att Christina stortrivs i spelmännens glada kamratkrets.

Vilket yrke tänker hon ägna sig åt i framtiden? Den frågan vill hon inte ge något bestämt svar på, men vi skulle missta oss mycket, om det inte blir "något med musik".

förekommer här och där bade djurens och växternas värld. Ä om vita blåbär inte är något a solut unikum, så tyckte **Carin Gu tafsson, Ek,** Frustuna, ändå att d var rätt lustigt att hitta en k klase sådana bland alla de blå skogen. Det tyckte vi på SN Gnestaredaktion också. Bladen sä ut precis som på vanligt blåbärs ris, kanske bara något ljusare ti färgen. Och smaken var kansk lite grand urvattnad.